

Z Neuwiedzkich gazety d. 27. Czerwca.
O Szlachetności człowieka i cudach jego natury.

Gdy Bóg świat stworzył, rzekł nowo ożyły lew do kupy ptaków, które wysoko nad nim przeleciały, i na wierzchołku jednego drzewa usiadły: "Czegoż się wy strzydłami obdarzone, które was wysoko nad ziemią unoszą obawiać macie?,, Ludzi odpowiedzieli. "Człowiek jest tak zwierz jak ja,, mówi lew dalej, iakże on was dosięgnąć może?,, Na powietrzu nas prawda nie dosięgnie, mówią ptaki, ale umie nas na dół zwabić, zamknie nas w klatki, pedusi i zie.,, To zadziwiło lwa i ciekawy był człowieka widzieć. Potyka go w wielkim biegu hardy koń z naieżoną grzywą, z wyniosłym karkiem i rozdymającym się nozgrzem. Może to jest człowiek, myśli sobie lew, bo siła i powierzchowność są tu bardzo dobrze połączone; i raczona w tej nadziei do niego mówić. Koń mówi: "O lwie! człowiek łapie mnie, kładzie na mnie uzdę, przymusza mnie do

słuchania jego ręki i jego ostrogi, kładzie na mnie ciężary, a kiedy sił pozbawiony zostanę, zamorzy mnie głodem, albo zabija dla złupienia ze mnie skóry.,, Nie długo potym nadarza mu się potężny wół, o którym myśli, że to już będzie człowiek; ale wnet wyprowadził go wół z błędu, gdy rzekł: "Człowiek zaprzęga mnie w jarzmo, przymusza do prucia ziemi pługiem, a kiedy się zestarzeją łąki są moją nadgroda, a wnętrzności człowieka grobem.,, W tym nawiaa mu się z długą szyją wielbłąd, który na jego zapytanie odpowiedział: "Żaden ciężar nie postawi na moim grzbiecie, nigdy gwałtowna śmierć by mi nie zagroziła, gdyby człowiek nie posiadał dosyć siły i podstępów do podbicia mnie pod swoją wolą.,, Ah! ty nie jesteś człowiek, pomyślał sobie lew; lecz oto ta żywa góra, która się do mnie zbliża musi być człowiek, iey straszny róg, którym na wszystkie strony tak zręcznie miotą, iey srebno połyskujące się zęby i wspaniałe postępowanie, aż ziemia się

trzęsie, utwierdzaia mnie w tym mniemaniu. „Bądź pochwalony o człowieku! mowi,, ale słon odpowiada: „O! człowiek wiąże mnie, siada na mój kark, stawia wieże na moim grzbiecie, i okłada mnie ciężarami, poki nie zdechnę. Potym ogładzi moje zęby, robi z nich bertę i królewskie siedzenia i króluie na moich kościach. „ Nakoniec postrzega lew słabe, niepozorne stworzenie. „ Nikczemne ty zwierzę, mowi, nie lękasz się człowieka, przed którym naysilniejsze zwierzęta drżą? „ „Ja jestem człowiek! „, odpowiada mu. „Co ty człowiek? „, mruczy lew zdziwiony. „Nie dalaż ci natura żadney broni, ani rogów, ani zębów, ani kłów! iak cię raz szturknę, wszystkie stworzenia od twego prześladowania oswobodzę. „ „O lwie! tego nie potrafisz dokazać! „, odpowie człowiek. „Dla czego nie? „, rzecze lew. „Ponieważ ia cię ztąd ugodyę; ugody i mnie ty, kiedy potrafisz. „ „No, przybliż się, odpowiada lew, bo moje kły tam nie dosięgną. „ „Ale moja ręka cię dosięgnie, „, odpowiada człowiek, i bierze dwa kamienie, godzi lwa, aż mu obydwie oczy wylazły. „Teraz uznaię że jesteś człowiek, teraz uznaię dla czego jesteś pogromem wszystkich zwierząt! „, Lew zawył, i gdy poczuł że go za ogon ciągnie, rzecze do niego: „Co robisz! chceszz mnie w klatkę iak ptaka zamknąć, albo mnie ciężarami iak wielbłąda obłożyć, lub ochętnać iak konia, albo mną iak wołem orać, lub wieżę iak na słoniu na mnie stawiać? „ „O nie! „, odpowiada człowiek; „skórę chcę z ciebie zdjąć i mięso twoje na mocy danego mi od Boga pierwszeństwa, będąc tylko sam między wszystkimi zwierzęty

rozumem i przemyśłem obdarzony, psom rzucić.

Z tey historyyski poznaiemy, iż pierwszeństwo człowieka, nie odsiły, ani od iego postawy zawisło, ale iedynie od rozumu. Przezeń jest panem morza i ziemi; za pomocą iego wyciąga z głębi morza rybę, z wysokości powietrza ściąga ptaka. Przezeń krępuie słonia i wyrwa lwu zęby, buduje pałace aż do wierzchołka niebios, kopie ziemię, aż do przepaści piekła, kupie broń dla powściągnięcia swych nieprzyjaciół, i stroi flety dla ukontentowania ucha. Wszystko to, nie sobie ale łasce Boga winien, który tę samę zdadność inemu iakiemu stworzeniu mógł być nadać, tak iak naprzykład pszczołom udzielił sztuki robienia pięknie i kunsztownie, komorek, których nayprzemysłniejszy człowiek nie potrafi naśladować.

Ztąd pokazuje się, iż Francuzi więcey w tey wojnie rozumem od nieba obdarzeni byli, iak Niemcy, którzy swoje narodowe znaczenie oddzielili i nigdy razem nie trzymali.

Z Paryża d. 25. Czerwca.

Dzisieyszy Redaktor mieści w sobie między innym, co następuje:

Bedziemyż pokoy albo wojnę mieli?—

Taki jest tytuł iedney broszurki, w której wszystkim royalistom nadzieię czyni, i to jest text, podług którego różni nowiniarze nie mniej nam nową wojnę z dworem Wiedeńskim przepowiadają. Ci ludzie muszą nader słabe wyobrażenie o poczciwości monarchów mieć, kiedy wcale w przedugodne artykuły na które się iednak w iasnych wyrazach ugodyono, że mają iako zasadę do powszechnego pokoju słu-

żyć. Ale oni wątpili także o pokoiu z Hiszpanią, o pokoiu z Prusami &c. Teraz mówią: przybiegł tu kuryer z wiadomością od Cezarza, że on inaczej pokoiu nie chce czynić tylko wspólnie z Anglią, i ztąd wnoszą, że się nowa kampania otwiera. Przykro nam jest, że te słodkie omamienia nieprzyjaciół pokoiu, musimy odwołać, i wien publiczności prawdę wyznać, że żaden kuryer nie przybył, ani Cezarz tego nie proponował, iż bez Anglii nie chce pokoiu robić. To tylko jest prawda, że Cezarz dla zawarcia zupełnego traktatu pokoiu kongresu oczekuje, na który się w pierwszych artykułach przedugodzonych punktów ugodzono. Co się uzbroiania tyczy, które nam z strony Austrii ustawicznie zapowiadają, te są bardzo powiększone, bo wiemy iż w Czechach werbunki zmniejszono. Potym możemy być na to spokojni, bo nie mamy się przyczyny obawiać, żeby przeciwko nam były. Wiadoma jest nawet maxyma: "Jeżeli chcesz pokoiu gotuy się do wojny."

Dnia 23 powstał Dumolard w radzie 500. "Honor i obowizek ciała prawodawczego, rzekł, i interes naszych armii, czynią nakoniec potrzebę złamania milczenia względem zdarzeń, które całą Europę zadziwiają i tylko tu na tej sali o nich nie mówią: rozumiem o zdarzeniach we Włoszech. Manifest jenerała Buonaparte przeciw Wenecyi jest po całej Europie rozszerezony; wy obywatele Reprezentanci odebraliście go d 27 floreal. Okazaliście na ow czas sprawiedliwe nieukontentowanie przeciw takiemu gwałtowi, gdzie nasi żołnierze stali się ofiarami. Niektórzy pisarze powatpiwali o prawdzie przywiedzionych w tym manifestie gwałtów; ciało zaś

prawodawcze musiało temu manifestowi wierzyć, który od dyrektoryatu był zaręczony. Nie przyszedł jeszcze był moment do roztrząszenia, czy koniecznie potrzeba było Wenecyi wojnę wydawać; wy nie mogliście tego bez dyrektoryatu uczynić, a dyrektoryat bez uwiadomienia was nie mógł przedsięwziąć nieprzyjacielskich kroków. Rewolucya Wenecyi jest całej Europie wiadoma; nasze woyska tam weszły; iey marynarka jest w naszych rękach; najstarszy rząd w Europie już zniknął; dopiero pod demokratyczną formą rządu pokaże się nazad. Wy obywatele Reprezentanci, musicie rozpoznać, czy dyrektoryat nie przestąpił konstytucyi, czy w ukrytych wyrazach sam z siebie nie zrobił wojny, pokoiu i traktatów, o których wam wcale nie doniósł. Względem Genui tych samych sposobow szczęśliwie użyto; gdy człowiek podobne gwałty konstytucyi widzi, jest mu wolno obawiać się o przyszłość. Prawo żeglugi na jeziorze Lugano, grozi nam, mówią zerwaniem pokoiu z Szwajcaryą. Ja jestem przekonany, że Buonaparte to nowe nasienie niezgody załatwi. Już nie żyjemy więcej w owych nieszczęśliwych czasach, gdzie Anacharsis Cloots z swemi illuminatami drzewo republikanckiey wolności, na całej ziemi chciał zaszczerpić; my pragniemy używać naszej wolności, ale inne rządy szanować. Żądam więc: 1) Aby moje uwagi przestane komisysyi były, którąście na propozycyą Pastoreta do roztrząszenia postępku dyrektoryatu względem Ameryki wyznaczyl. 2) Wyprawienie poselstwa do dyrektoryatu po informacyą o zaszytych od manifestu Buonapartego w Wenecyi zdarzeniach. 3) Żeby podał swoje przyczyny dla czego ciało prawo-

dawczego o tym nie uwiadomił. 4) Żeby nas uwiadomił o zasłętej rewolucyi w Genui i o dobrowolnym lub przymuszonym do niej wpływie naszych agentów. 5) Żeby nam dał wiadomość o politycznym położeniu z Szwajcaryą. — Rada 500 rozkazała jego mowę drukować i po długich sporach do kommisyi odesłała.

Z Madrytu donoszą, że tam Hiszpański skarbowy minister umarł, i że na jego miejsce znanego Cabarrus, który się tu iako pełnomocnik na kongres pokoju znajduje, następcą przeznaczają.

Oppozycyjne pisma przepowiadają nam zawsze nowe zaburzenia. Na przedmieściach S. Antoniego i Marceau także nowe kluby założono.

Żoną niegdy Xcia Orleans i Xzna Coniti zostały do dobr swoich nazad przywrócone, i wszystkich praw obywatelskich będą używać.

Wiele nieprzysięgłych Xży wypuszczono z więzieniów.

Obos, od 16,000 wojska, który około Lyonu założony będzie, ma się do terazniejszych poruszeń w Szajcaryi sciągać. — Z wydziału ministra wojennego więczej iak 300 osób oddalono.

Z wyspy Francuzkiej donoszą pod d. 7. grudnia r. z. że nasz kontra admirał Cercey, który w przod w 6 fregat z 2 liniowemi okrętami żywą bitwę stoczył, wyspę Pulopinang, albo Xcia Wallii zwaną opanował, na której Anglicy w r. 1786 osiedli i wiele magazynów dla swych Chińskich okrętów założyli. Gdy tam Cercey swoje okręty wyporządził wyszedł zaowu krążyć i zabrał 5 wschodnich Indyy Angielskich okrętów. Pod czas jego niebytności kilka Angielskich okrętów z przy-

ładku dobrej nadziei blokowały porty wyspy Francuzkiej i Bourbon; ale się wnet zlamtąd oddaliły. Nawet pod Afrykańskimi brzegami nasi korsarze wiele okrętów Angielskich zabrali.

Jenerał Sahuguet jest od jenerała Buonaparte kommandantem Marsylii mianowany, na miejscu jenerała Villot który jest deputowanym w radzie 500. — Wieść iakoby na życie Talliena nastawano jest nie prawdziwa.

Z Paryża d. 27. Czerwca.

Obywatel Letourneur prezydent legacji pokoju i obywatele Pleville-Pellay i Maret poiechali ztąd do Lill.

Jenerał Buonaparte wydał pod d. 7. t. m. z Moutebello instrukcyą, podług której wszystkie dywizye d. 28 t. m. z okazji rozdawania nowych chorągwi pamiątkę poległych dotąd na placu bitwy Francuzkiej Włoskiej armii jenerałów i innych wojowników obchodzić mają. W obozie każdej dywizyi będzie piramida postawiona, na której imiona wszystkich od bitwy pod Montenotte na placu honoru poległych żołnierzy wypisane będą. Dywizye przemanewrowawszy staną około tych piramid. Za każdego brygady jenerała, który od bitwy pod Montenotte zginął będzie 5 razy z armat ognia dane, a za każdego adiutanta lub brygady szefa 3 razy. Za poległych jenerałów Laharpe, Stengel, i Dubois każda dywizya da 6 razy z armat ognia. Po prześpiewaniu potym patryotycznych pieśni każdej dywizyi jenerałnemu sztabowi nowe chorągwie będą oddane. Żołnierze dostaną w tym dniu podwójne porceye mięsa, wina, &c. Ta uroczystość ma bydz z wielką okazałością, z ściga-

niem się &c. obchodzona, ale iak najmniej amunicyi mają wypotrzebować.

Jenerał Hoche co dzień tu spodziewany. Pogłoska o ułożonym wyładowaniu do Irlandyi lub Szkocyi dla przyspieszenia pokoju z Anglią, wciąż się utrzymuje, i jenerała Hoche komendantem tej wyprawy przeznaczają.

Wczoray przybyło do narodowego skarbu i mill: liwr: gotowych pieniędzy, które Buonaparte z kontrybucyi Włoskich posyła.

Dyrektoryat podług tutejszych dzienników miał Buonapartemu donieść, iż sobie szczerze życzy utrzymać przyjaźń i dobre porozumienie z kantonami Szwajcarskiemi.

Dywizya Bernadotta, która teraz we Włoszech stoi, będąc jeszcze nad Renem, odrzuciła wyraz obywatela, a przybrała sobie Mospanie. Ztey okazji trafiły się często pojedynki, które wiele żołnierzy o życie przypawiły; to nakłoniło jenerała Angereau do surowego zakazu, aby w jego dywizyi nie używano słowa mospanie.

Jeszcze w przeszłym tygodniu Angielski konsul przybył nazad do Liworny, i Angielskie herby na swoim domie pa nowo zawiesił.

Do dobrego tonu należy to nabożnym być, i znajdują się teraz takie w Paryżu osoby, które co tydzień do spowiedzi chodzą.

Louvet mówi w swoim dzienniku, iż nasz sławny admirał Richery, taki miał przypadek, że całą jego dzielność ducha zruynował.

Wiść iakoby jenerałowie Pichegru i Montesquiou do klubu, który pod nazwi-

skiem Salm znany jest, i w domu Montmorency się schodzi należeli, zdać się być płoński.

Jenerał Hedouville, który do St. Domingo jest przeznaczony, ma tam być sam ieden kommissarzem dyrektoryatu i taką samą władzę posiadać, iak niegdyś Hoche w Wandzie.

Dla zachowania pokoju północney Ameryki z Francją, ma tu być P. Maddison iako nowy pełnomocnik przystany.

Tu na Paryż poszło znowu wiele Francuzkich morskich officyerów z Tulonu do Wenecyi dla kommanderowania tamtejszemi wojennymi okrętami. — Tutejsze dzienniki mówią, iż i w Hiszpanii odzywa się duch niespokojności.

Na sejsyi rady 500 d. 25 deputowany Latue zwrócił rady uwagę na wiele klubów, które się na nowo otwierają i dla dobra publicznego niebezpiecznymi być mogą. Żądał aby dawniejszy rapport deputowanego Mailhe o podobnych towarzystwach, względem którego nic nie rządzono, na nowo był drukowany i roztrząsany; tudzież poselstwo dawniejsze dyrektoryatu względem klubów, aby było na nowo drukowane.

Od Granic Tureckich d. 5. Czerwca.

W Europejskiej Turcyi gdzie jeszcze Ottomański despotyzm przewodzi, rozszerzają się Francuzkie maxymy wolności i równości, a szczególniej w uciśnionym narodzie Greckim, który niemal połowę mieszkańców tego kraju składa, bardzo szypko, do czego się wychodząca w Konstantynopolu pod opieką ambassadora Francuzkiego gazeta Francuzka nie mało przykłada.

Z Neuwidzkiej gazety d. 30. Czerwca.

S. Marek nieprzybył z swem lewem

dowas? odsześciu tygodni miał Wenecya kraiom odmieniaią. Wenecya przeszło opuścić. (x) Miły Dante, tu by najlepsza pora była napisać wierz na odziasd tego Świętego; na iego lwa, który do Wenecyanow pożegnałną mowę miał, i na tego lwa testament. (xx)

Przypomnisz sobie z historyi, że Wenecya w 5 wieku nie wystawiała w błotach Rialto i innych małych wyspach tylko małe miasteczko od rybaków zamieszkane i miastu Padwa podległe; lecz wnet potym, o odmiany świata! Padwa została poddaną Wenecyi.

Dopiero 709 Wenecya obraca pierwszego dożę. Wiele familii, które pod ów czas należały do tej elekcyi, znajduią się jeszcze w Wenecyi, i mogą się pewnie najsławniejszymi w Europie nazwać. — Ten kraj czynił w wieku 9 i 10 zdobywcę; ale zawsze był, iako wazał pod ów czas będących Cezarzów uważany. Doża musiał Cezarzowi na znak iego zwierzchnictwa z złotej lamy płaszcz oddawać. Cezarz Otto III dopiero w roku 998 darował tę kontrybucyą Wenecyanom. Masz ją teraz z prowizyą nazad odebrać?

Potmniy kochany Dante! iak się losy

1000 lat zachowywała szczęśliwie swój rząd; Gotowie niemogli go obalić; Konstantynopol drżał przed tym mocarstwem, a teraz młodzian jeden, około 30 lat mający, Buonaparte, przeszedł tylko tam tędy, a już Wenecya niczem. Tysiąc lat najsławniejszego powodzenia, największego znaczenia i skupionych bogactw, przed iego przytomnością powalone w gruzach. Na czymże można swoje szczęście budować?

Z Wenecyi d. 21. Czerwca.

Nasza municypalność wybrała dwóch deputowanych, którzy się do Ferrara, Bononii i Romanii udadzą. Jak słysząc te trzy prowincye mają być do rzeczypospolitej Weneckiej przyłączone: Bononii i Ravennie nie podoba się ten projekt, tak iak Ferrarze, wołały by do Cysalpiskiej rzeczypospolitej być przyłączone, i z tego powodu wystąpił już deputowanych do Buonaparte. — Municypalność nasza umyśliła u bogatych obywateli million czerw. zł. zaciągnąć, i dla zapobieżenia niedostatkowi gotowych pieniędzy, wydała pod d. 10

(x) Tytuł Nieuwiedzkiej gazety jest: Sekretarz korespondencya między żywemi i umarłemi z tamtego świata! dla tego wraca tu S. Marka na tamten świat.

(xx) Dante Alighieri Włoski poeta urodzony w Florencyi 1265. Prawdziwe iego nazwisko było Durante, ale podług Włoskiego na ów czas zwyczajnie skrócono go na Dante, i tak się już później nazywał. Jego familia była jedna z najsławniejszych w Florencyi. Dante wstąpił bardzo młodo do Franciszkanów; ale nie mając ducha zakonnego wystąpił nazad przed profesją. Duch żywy i gorący w prawię go w kachanie, do poezyi i fakcyy. Uchwycił się partyi Gibelinów, która przeciwko Papieżom była; to pachnęło prześladowaniem, i on tego doznał: Bonifacy VIII postawił Karola Walezyusza, brata Filipa pięknego króla Francuzkiego dla przywrócenia spokojności do Florencyi; Dante go wykleto, kamieć iego zdemulowano i dobra zabrowano. Potym z całą swoją familią udał się do Werony; Can della Scala Xżę Werony ukochał go i szacował; dowiecipna myśl pozbawiła go kredytu który miał: Gdy iednego czasu znajdował się w pałacu Xcia, dziwował się Xżę, że błazen u wszytskich dworaków znajduje grzeczności i przymielenia, i obrociwszy się do Dante, mowi: "Czemu uczony i mądry człowiek, tak iak WPan iesteś, nie iest tak od nich iak ten błazen lubiiny? Ponieważ, odpowiedział Dante, swoy swego lubi." To słowo w prawię go w niełaske. Prowadził jeszcze nieiaki czas życie niespokojne i tułaczę; umarł nakoniec w roku 1321 w 56 roku życia swego. Z wszytskich iego dzieł najlepsza iest kommedya, o piekle, oczyszczeniu i raju, na 3 księgi podzielona.

czerwca zakaz wywożenia monety z kraju.

Francuzki kommissarz skarbowy we Włoszech Haller, odebrał od generała Buonaparte z Montebello rozkaz z dziecia natychmiast włożony w Weneckim na stałe ziemi na szlacheckie dobra sekwestr i powrocenia tych właścicielom.

Przykład Ankony zdaie się co raz dalej w Papiezkich państwach rozszerzać. Mia sta Osimo, Jesi, Macerata i Xstwo Urbino zdaia się tym samem duchem tchnąć i z tego powodu wielka obawa w Rzymie panuje.

Kommissarze Francuzcy zdieli włożony w Wenecyi na Celsarskie magazyny areszt.

Na sefsyach naszej municypalności nie raszto nic ważnego; z tym wszystkim często tam gorące mocye robią. Wszyscy expatrycyszowie, którzy się ztąd oddalili, muszą w 14 dniach nazad wrocić.

Od Granic Włoskich d. 14. Czerwca.

Rozpuszczona wiadomość, iakoby d. 24 maja zupełny pokoy w Montebello był podpisany nie potwierdza się; ale mówią, że zobopolni pełnomocnicy ułożyli projekt, podług którego na kongresie zupełny pokoy będzie zawarty.

Ten projekt jednak ieszcze nie podpisan; jen: Meerfeld dopiero znim do Wiednia poiechał, dla przełożenia go Celsarzowi do przyięcia.

Z Wiegier d. 25. Czerwca.

Kardynał primas Węgierski poiechał z Offen do Kormend, gdzie się zbroyna insutrekeya zgromadza, dla ustanowienia tam polnych kapelanow i dla ożywienia swoią przytomnością w obrońcach oyczyzny mężstwa. — Turecki poseł znayduie się

ieszcze w Pest, gdzie wszystkie osobliwości ogląda. Przy oprowadzeniu rektora i profesorow odwiedził tamteyszą akademią, kazał się do fizycznego gabinetu i biblioteki zaprowadzić; na czynione przy nim doświadczenia okazał swoje ukontentowanie i dał na migi poznać, że mu nie, które z nich znane są. Jeden z iego święty elektryzował się. Biblioteka bardzo mu się podobala. Nie mogł się dosyć wydziwić, gdy mu Alkorana pokazano, którego ucałował, i powiedział, że tego nie może poić, iak ta świętość w ręce niewiernych mogła się dostać. — Z Bozak z kommitatu Baraniewskiego donoszą, że tam wielka kupa szarańców okryła pola. Kommitat niezaniedbał niczego, dla wygubienia tych niszczących urodzaje robaków, wystał zaraz na nich 2000 chłopow; ale gdy ieszcze więcey szarancow zaczęło przybywać, wystał drugie 2000 ludzi, aby przynajmniej to uratować, co ieszcze całkiem nie niszczyły.

Od Renu d. 30. Czerwca.

Około szarancow Düsseldorfu znowu zaprzestano robić. — W kraiach Dwomostow będące tu i owdzie szarńce, za pozwoleniem Francuzow rozbierają. Z tamtejszych okolic cofają się woyska Francuzkie nazad; ale za to wiele Francuzkiey artyleryi miało do Kreutznach przybydź i rozkaz miał wyysć naprawienia drogi do Moguncyi. — Reszta korpusu Kondeusza, która w Bryzgawii stała, odebrała rozka aby za korpusem swoim do Szwabii poszła. — D. 24. młoda Xżna Würtemberska odprawiła uroczysty wiadz do Stuttgart. — Rozpuszczona wieść iakoby zupełny traktat między Celsarzem i Francją na Ratysboun

skim Seymie już był oznajmiony, formalnie z tamtąd odwołują.

Z Włoch d. 20. Czerwca.

Gdy Papież podczas w niebo wstąpienia Pańskiego, zwyczajnego błogosławieństwa dla swojej choroby nie mógł dać, przyszedłszy cokolwiek do siebie, kazał się w całym swym Papieżkiem stroju, z troykoronem na głowie w zielone świątki na krześle na wielki balkon wynieść. Wszyscy kardynałowie poprzeczali go. Lud na to błogosławieństwo licznie się zgromadził, i okrzykami radości powitał Papieża; nakonie zupełny odpust został zapowiedziany.

Jenerał Joubert doniósł dyrektorytowi o pretensyach na kilkanaście millionow które jeszcze do Papieża rozciągnąć może. Belgowie przed trzema set lat wysłali takowe pieniądze do Rzymu na założenie akademii; ale ta nie była założona, chociaż się rządcy Niderlandow, a nawet dwor Wiedeński w roku 1767. oto upominali. Ten jenerał ofiaruje się potrzebne do tego dokumenta dostawić.

Drugi transport dzieł kunsztu d. 5. miała z Rzymu do Francyi wyszedł; ten mieści w sobie najpiękniejsze obrazy, iako to: objaśnienie Rafaela &c. i dawne statui, między którymi jest Laokoon, Torso, Watykański Apollo, Demostenes &c. Busta, Brutusa i Antoniusza, dziewięć muz z kapitol um i inne sławne sztuki.

W Breścia proponowano municypalności zniesienie mnichow, i zaraz 4 klaszatory skasowano.

Z Włoch d. 24. Czerwca.

W Florencyi mocno gadają, iż rzeczpospolita Łukańska także demokratyczną

formę rządu przyjąć chce. D. 15. wbrało się tam wiele rodziny dla obrania deputacyi, którą do jenerała Buonaparte wysłać umysłono.

W środkowej administracyi nowej Cysalpińskiej rzeczpospolitey miał jenerał Buonaparte mowę, w której wszystkich obywatelów tej rzeczpospolitey zachęcał aby ustawy i własność szanowali i publiczną spokojność utrzymywali; zapewnił ich na nowe, iż Cysalpińska rzeczpospolita od wszystkich potencji Europy jest uznana. Nie będzie na potym, rzekł, ani Hiszpanom, ani Niemcom i tym mniej Francuzom podlegać; my nie dla tego zwyciężaliśmy, abyśmy was podbili, ale żebyśmy wam wolność przynieśli. Wśród Niemiec nie zapomniałem o was. Chociaż wasi korrespondenci naysmutniejsze wieści rozpuścili, nie macie się jednak przyczyny niczego obawiać. Radzi im aby żadney różnicy stanów nieczytli, aby religią szanowali; każdy lud ma swoją, ale ta nie powinna się do rządu mieszać. W krótkce ma być Cysalpińczykom nowa konstytucya do przyjęcia podana. Szwajcarowie wasi sąsiedzi mają dla swego górnego kraju stosowną konstytucyą; wasza rzeczpospolita w równinach Włoch leżąca, musi bardziey być ściśniona, będzie miała około 4 millionów mieszkańców. Modena, Reggio, Ferrara, a może i Brescia będą z wami złączone. Przy mężstwie i szacunku dla ustaw, będziecie mieć waszą rzeczpospolitą i stanowić mocarstwo w Europie. Jak tylko wasze urządzenie zupełnie ukończone zostanie, są Francuzi najpierwszemi, którzy was opuszczą.

GAZETY KRAKOWSKIE

 W NIEDZIELĘ DNIA 16. LIPCA 1797.

Od granic Włoskich d. 30. Czerwca.

Listy d. 25 i 27 z Lika donoszą iedno-
stajnie, iż w Weneckiej Dalmacyi wielkie
rozruchy i nieporządek długi czas panowa-
ły, ale teraz здаie się wszystko do szcze-
śliwego końca zbliżać. Przyczyna tych
rozruchów, pochodzi ztąd, że ten kraj od
zastępy rewolucyi w Wenecyi, właśnie
żadnego rządu nie miał. W Tracu zrabo-
wano bogatego kupca, któremu na 80,000
cekinów szkody zrobiono. Dwóch wnu-
ków starego tego kupca, żywi jakobini,
podług tego listu, mieli na swoim wuiu
ten rabunek popełnić. Z tamtąd szerzy się
ta rewolucyina trucizna do Sebenico,
gdzie skupieni całą familią Francuzkiego
konsula wymordowali. W Spalatro zabi-
to Weneckiego pułkownika, i rozładły lud
na kawałki go porąbał; podobne okrucień-
stwa działy się po wielu mieyscach. Sto-
żeczne miasto Zara samo tylko używało
spokojności i d. 25 wysłało iuz swych de-
putowanych do Fiume dla poddania się
pod Austryackie panowanie. Tryestska
gazeta d. 3 lipca donosi iuz, że tam mo-

rzem nadeszła wiadomość, iż w Zara, Se-
benico i w Spalatro Cefarska chorągiew
powiewa.

Z Liworna d. 29. Maia.

Otoczeni ze wszystkich stron rewolu-
cyami i burzą, jesteśmy zawse w śmiertel-
nym strachu, aby ta zaraza nie przebrała
się aż do nas. Zaburzenie ciche daie się iuz
czuć w mieście, i Boże zachoway nas od
zamieszkań. Demokracya rozlewa się po
Włoszech iak żywe srebro, od kraiu do
kraiu biega. Teraz iak mówią, iest w
drodze do Neapolu, ale w tym kraiu czy-
nią przygotowania do iey odporu.

Z Strasburga d. 20. Czerwca.

Od czasu iak tylko żegluga na Renie
ztąd do Moguncyi i Kolonii została wolną;
ogłoszona, handel tego miasta iak nay-
czynpией idzie. Wiele statkow poszło z
towarami do Moguncyi i Frankfurtu.
Z niecierpliwością oczekują pozwolenia
wyprowadzenia konopi i innych artyku-
łów. Cyrkulacya pieniędzy zupełnie iest
przywrocona.

Z Londynu d. 27. Czerwca.

Los Ryszarda Parker dowodcy zbuntowanej floty przy Nore już rozstrzygnięty; wczoraj został na śmierć skazany. Największy dowód jego obwinienia jest, że na okręcie dyrektor kazał do okrętu *Repulse*, kiedy się od zbuntowanej floty odrywał ognia dawać, i list do kapitana *Northesk* pisany, w którym mu kazał w 64 godzin rezolucją delegatów do Londynu do Króla zawiesić i odpowiedź na nią przywieść.

Dla obrony brzegów od napadów nieprzyjacielskiej, będzie na nowo 11 korpusów ochotników uformowane, których oficerami posiadacze gruntów będą.

Lord Bridport według ostatnich wiadomości znajdował się z swoją flotą przy Falmut. Flotta przy Nore, która w insurrekcyi była, odebrała rozkaz aby była gotowa do wyyscia pod żagle.

Z Hagi d. 1. Lipca.

Przed kilką dniami był tu inkognito generał Hoche; miał z członkami rządu nadszłego i wodzami mającymi się przedsięwziąć wyprawy konferencyę, i potem do swojej armii nazad odjechał, a bardziey podobno do Paryża. Z konferencyi iak się okazało obydwie strony były kontente. Generał Hoche jest piękny, młody człowiek, 29 lat mający, ale roztropny i pełen ognia; w mowie tłomaczy się z powagą i przekonaniem.

Cała siła nasza morska składa się te-

raz z 27 liniowych okrętów od 74 aż do 52 armat, z 22 fregat, 16 brygantyn i 6 armatnych szalup.

Wczoraj wieczor dekretowało zgromadzenie narodowe, iż rezolucya prowincjonalney administracyi Fryzlandyi przeciw rządcom roku 1787 ma być zawieszona. Ostatni zostali od niej na zapłatę 700,000 zł: Hol: w nadgodę za poniesione patryotów szkody, skazani. Zgromadzenie wysłało 3 kommisarzy do Fryzlandyi, aby tę rzecz w dobroci załatwić.

Z Bruxelli d. 23. Czerwca.

Przechody wojsk są tu bardzo częste. Przed kilką dniami przybyło tu 4 bataliony od północney armii, i poszły do Dunkierki, gdzie się wielka siła wojska dla zaambarkowania gromadzi. Przedwczorem przyszedł regiment konnych strzelców, za którym w krótcie regiment husarów nadszedł. W tym tygodniu spodziewamy się jeszcze 8 do 10,000 wojska, które się częścią do Dunkierki, częścią do Lilla uda. Z Antwerpii dowiadujemy się, że z wolności żeglugi na Skaldzie nie odbieramy jeszcze takich korzyści, iakiebyśmy powinni, ponieważ od dawna o tę rzekę zazdrośni Hollendrzy, różne nam jeszcze zawady stawiają. Przedaz dobr nieprzytomnych Belgów, z rozkazu rządu na nowo się zaczyna. Nadzieia, iż przedugodnemi artykułami pokoju jest zabezpieczony powrót emigrantom, nie spełniła się.

D O N I E S I E N I A.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicy zachodniej mocą niniejszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w województwie Sandomirskim i ziemi Radomskiej teraz zaś w cyrkule Radomskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr Jedlińsko z przyległościami Krystyana Wilhelma Jakobsona, zbieg wierzycielów był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiegokolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczaia się, ażeby aż do dnia 29 listopada 1797 pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie

tuteyszego adwokata Franciszka Liebicha, kuratora masy konkursowej, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemi być żądać, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nienadgłoszą się, od wszystkich rzeczonoego dłużnika w cyrkule znajdujących się dóbr, bez żadnego wyłączenia oddalenia zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy jakiey prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakiey nieruchomey do dłużnika należącej zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrozdzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 Obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielom nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielów na dzień 9 grudnia 1797 o godzinie 9 zrana do tuteyszego Cei. Krol. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołać się, iż tego samego dnia tymczasownie w osobie Felixa Jaworskiego ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielów, do której jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samey masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 95. Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielów od tuteyszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż na Cei. Krol. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 28 Czerwca 1797.

Ex Consilio Cei. Reg. Fori Nobilium, Cracoviensis Galicie occidentalis.

Woyna.

Auersperg.

Olechowski.

Eltner.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicji zachodniej mocą ninieyszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w wojewodztwie Krakowskim ziemi Proszowskiej teraz zaś w cyrkule Krakowskim i Sandomirskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dóbr Podolany i Mała Kazimierza, Pawła Toporczyka z Konopnicy Grabowskiego, zbieg wierzycielow był otwarty. Ninieyszemi przeto wszyscy, którzy by iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczają się, ażeby aż do dnia 28 Października 1797 pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Adwokata tuteyszego Andrzeja Bem, Kuratora masy konkursowej, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemi być żądać, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonoego dłużnika w cyrkule znajdujących się dóbr, bez żadnego wyłączenia oddalenia zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy jakiey prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakiey nieruchomey do dłużnika należącej zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrozdzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielom nakazane jest, przeto wszystkich

wierzycielow na dzień 4 listopada 1797 o godzinie 9 zrana do tuteyszego C. K. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do której jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samey masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zalecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 95 Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Krakowie dnia 1 Lipca 1797 roku.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium „Cracoviensis Galiciæ occidentalis.

Woyna,

Piekariski.

Olechowski.

Jozef Elzner.

Z. C. K. Zachodn. Gal. dobr rządowych administracyi do każdego wiadomości obwieszcza się, iż dla sprzedaży Zachodnio Galicyjskiego zelarza porządný skład w C. K. mieście Krakowie sporządzony, i takowy skład przez publiczną licytacją która na dzień 20. t. m. wyznaczona wteyże samey C. K. rządowych dobr administracyi na grodzkiej ulicy w kamienicy pod Nrem 97 o ranney gley godzinie odprawiać się mająca, zaarendowany będzie.

Zyczący, na wspomniony dzień do takowego przedsięwzięcia z tym dokładem zapraszają się, aby każdy zdátney kaucyi złożenie udowodnił, i dalsze do tej okoliczności potrzebne kondycye przyjął. W Krakowie dnia 5go lipca 1797 roku.

Uwiedomienie od Szch. Maigstratu na Podgorzu d. 3. lipca wydanego, będzie się odprawiać publiczna licytacja na dniu 21. lipca 4. i 18. sierpnia zrana o godzinie 9. a po południu o godzinie 3. w domu Peszkarowskim murowanym, N. 110. oznaczonym, reżnych rzeczy ruchomych to jest sreber, porcellany, stołów, stolików, zwierciadeł, obrazow, i innych sprzętow domowych, tudzież winn węgierskich w beczkach i w butelkach, wudek w butelkach, która to licytacja rozpoczynać się będzie od urzędowych tax, na którą to licytacją Prześwietne Publikum zgotowemi pieniędzami w dniach przepisanych zaprasza się.

Podobnież z wyż wyrażonego rozkazu będzie licytacja domow, to jest drewnianego N. 27. stojącego z stajniami, mieszkaniami, i przynależnościami urzędowym inwentarzem, w dniach 8 sierpnia 9. Września 9. Padziernika zrana o godzinie 9. rozpoczynająca się od taxy urzędowej ryń. 1500.

Również dom murowany, N. 110. oznaczony z wygodnemi pomieszkaniem stajniami, wozowniami, i przynależnym urzędowym inwentarzem, podług taxy Cesarskiej inżyniery od ryń. 11690. 40. kr. rozpoczynać się będzie, na dniu 8. sierpnia 9. września 9. października na którą licytacją prześwietne Publikum zaprasza się.

Z Strony C. K. pełnomocney zadworney kommissyi Galicyi zachonieny

Przełożenie Jarmarku Lwowskiego tyczące.

Ponieważ iarmark miasta Lwowa z pierwszego poniedziałku po SS. trzech Krolach na dzień 12. miesiąca lutego, przeniesionym został, podaie się przeto ninieyszym takowa odmiana do powszechney wiadomości

w Krakowie dnia 28. czerwca. 1797.

Aloizy de Pflichtentreu.